

SĂPTĂMÎNAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE ■ ARAD ■ ANUL III 8-14 OCTOMBRIE 1993

LA MOSCOVA, A FOST RATATĂ MAREA REVOLUȚIE DIN OCTOMBRIE

ESTE VORBA DESPRE
OCTOMBRIE 1993, DESIGUR

Marele popor rus se pare că are obstinția mișcărilor de tip „revoluționar” în luna octombrie. O asemenea mișcare, acum 76 de ani, a marcat crunt cursul istoriei mondiale. Din păcate, poporul român a suferit aproape jumătate de veac consecințele reușitei revoluției din 1917. Acum, în cu totul altă conjunctură, când suflul democrației a început să adie chiar și pe lângă zidurile Kremlinului, spiritul revanșard a făcut din nou victime. Autoritatea președintelui Boris Elțin (în cazul său, de fapt, titulatura de președinte pare o actualizare a titlului de țar) a fost contestată în spirit pur tovarășesc de vicepreședintele Ruțkoi și de președintele Parlamentului proaspăt dizolvat, Hasbulatov. Aceștia, împreună cu un grup de fideli, s-au baricadat în clădirea Parlamentului și au chemat populația la revoltă armată. Așa, pur și simplu. Chemarea a fost imediat ascultată, iar comuniștii ruși au trecut în stil stahanovist la asaltul unor clădiri oficiale: Nu oricare, ci chiar sediul Parlamentului și, țineți-vă bine, sediul televiziunii *Ostankino*. Parcă începem să recunoaștem scenariul, nu-i așa?

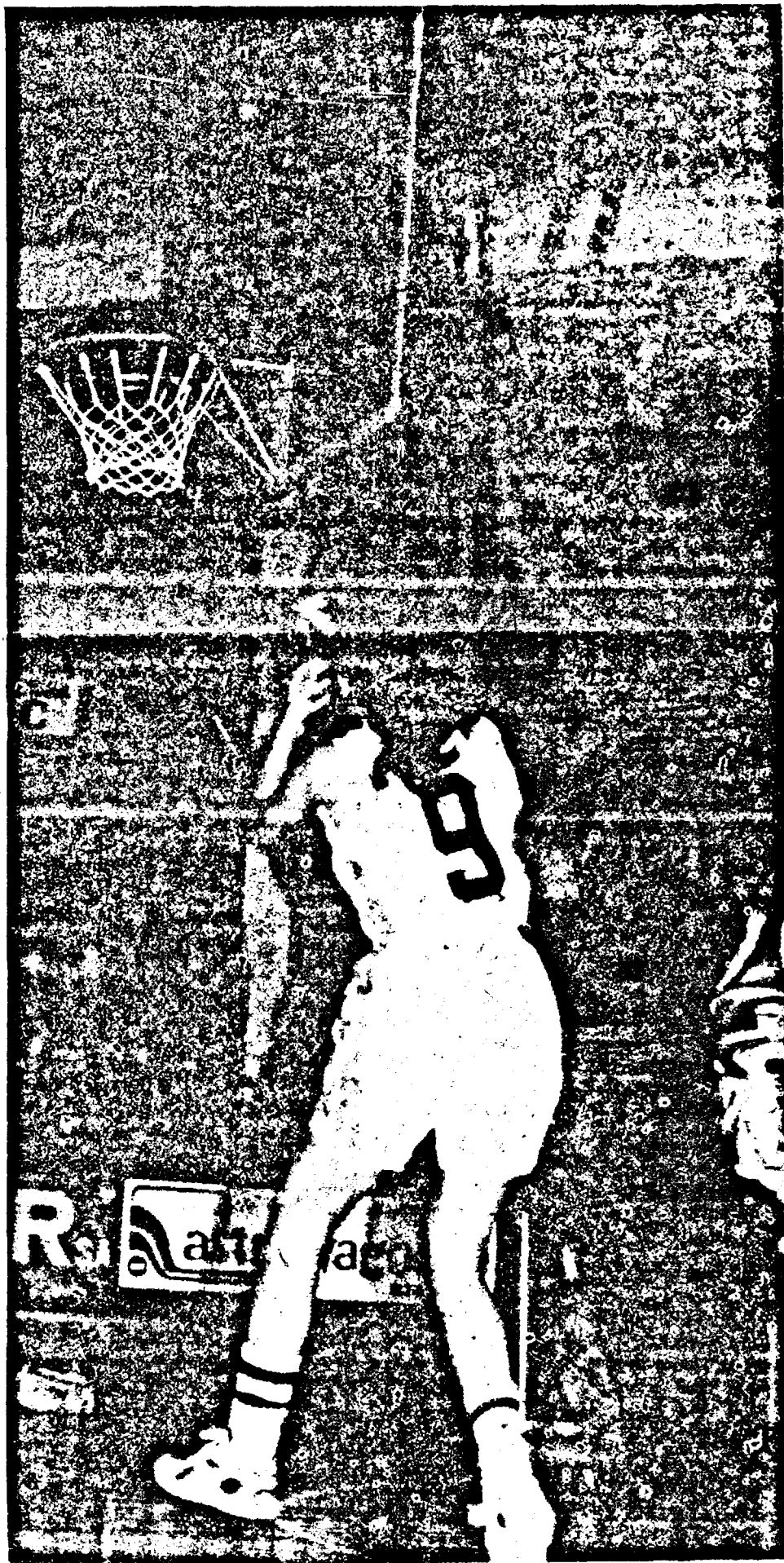
În fața acestor provocări, țarul-președinte s-a văzut în situația de a alege: ori să răspundă la forță cu forța, ori să cedeze. Și cum din toată lumea au venit mesaje de susținere pe adresa sa, a ales prima variantă. Ceea ce s-ar fi putut petrece de la începutul crizei, când numărul victimelor ar fi fost sensibil redus, s-a produs cu întârziere, asediul Parlamentului făcând numeroase victime. Ordinea a fost restabilită în Moscova de tancuri și acum este liniște. Populația privește mai departe apatică spre deținătorii fotoliilor Puterii, așteptând poate alegerile anunțate de Elțin. Oricum, după cum unanimitate s-au exprimat toți analiștii, din două rele, a învins cel mai mic, adică Elțin.

Acum, să încercăm să vedem care sînt pentru noi consecințele revoluției comuniste ratate de la Moscova. A rămas în fotoliu Boris Elțin, care are ca scop primordial recîștigarea de către RUSIA a poziției de mare putere, în tradiția cunoscută a expansionismului rusesc de la Petru cel Mare încoace. Poziția sa față de noile democrații din Europa, și-a expus-o clar, chiar cu puțin înaintea tulburărilor, cînd și-a permis să afirme că este împotriva aderării fostelor țări din Est la NATO. Clar: încă se crede, sărmanul, purtătorul de cuvînt al fostelor țări comuniste, sau mai bine zis, se dorește moștenitorul defunctului Imperiu Sovietic, cu drepturi depline.

Ce s-ar fi întîmplat dacă puciul reușea? Mi-e groază să mă gîndesc. Vizita generalului Ruțkoi în Transnistria a dus la curmarea vieții multor frați români din Moldova. Ce ar fi fost cu el în fotoliul prezidențial? Nu e greu de imaginat. Cursul istoriei ar fi fost oprit, poate, în loc, sau ar fi urmat un groaznic măcel, cel puțin la scară europeană. Verdeții și vadimii ar fi jubilat, iar președintele mult-ales ar fi tremurat în Cotroceni. Pentru că, în cazul său, restaurația comunistă este mai de speriat decît victoria opoziției în alegeri. Bruma de cuceriri democratice de după decembrie 1989 s-ar fi dus ca fumul, iar nostalgicii care se ascund acum prin organizații de partid fantomă la nivel de cartiere, sub masca a fel de fel de asociații de pensionari, ar fi răbufnit, spre a-și impune din nou dictatul. Listele negre, care sînt întocmite și răs-întocmite din 1989 încoace, ar fi prins viață, iar închisorile și noile lagăre ar fi fost din nou ticsite. Pedeapsa cu moartea ar fi fost aplicată, cu siguranță, fără a mai fi adoptată prin referendum, împotriva celor care au avut curajul să se manifeste în spirit democratic în acești patru ani. SRI ar fi redevenit Securitate, Poliția-Miliție iar domnii, tovarăși. Prefectul ar deveni din nou prim-secretar în fapt, și am ajunge la concluzia că am visat frumos cît am visat, aproape patru ani de zile. Atît.

Pentru moment, situația în Rusia este calmă. Noua revoluție din octombrie a eșuat. Democrația pare să cîștige teren. De acum, din partea de Răsărit, ne vom confrunta cu expansionismul rusesc, nu cu cel sovietic.

SORIN TROCAN □

BASCHEȚ CLUB ARAD S-A CALIFICAT ÎN TURUL III AL CUPEI „LILIANA RONCHETTI”

După un meci epuizant, echipa de baschet feminin BASCHEȚ CLUB ARAD a reușit să se califice în turul al III-lea al Cupei „Liliana Ronchetti”. Prezența unui public entuziast, care a purtat practic spre victorie echipa, a fost unul din atu-urile acestei calificări spectaculoase. Amănunte despre această frumoasă seară, puteți citi în pagina 7 a acestui ziar.

ÎN CĂUTAREA CORUPȚIEI

Interviu cu „Persoana nr.1” în combaterea corupției, domnul subprefect Teodor Mara

Odată cu numirea domniei sale, domnul subprefect Mara a avut amabilitatea să ne dezvăluie obiectivele și planurile personale în legătură cu îndeplinirea obligațiilor funcției. Iată deci, cum după un timp, ziarul nostru revine în intenția de a afla noutăți de ultimă oră, de a continua dialogul început atunci.

-Domnule subprefect, vă rog frumos să explicați dacă există vreo legătură între fenomenul de corupție și schimbările petrecute în Poliție, Învățământ, Cultură și Sănătate?

- Pentru a răspunde scurt și la obiect, în parte da. Delimitarea mea are în vedere doar Poliția.

-Deci vom începe cu Poliția.

„140 dosare de cercetare lăsate în voia sorții”

-Schimbările în conducerea Poliției au fost necesare pentru modul necorespunzător în care au tratat, chiar în faza de cercetare penală, informațiile și sesizările ce le-au fost aduse la cunoștință. Voi aminti de 140 de dosare nesoluționate, abandonate, lucru foarte grav după opinia mea.

-Atunci ...

-Metalnici au fost necesare schimbările, nu numai de personal, dar și de concepție și de metodologie. Corectitudinea ce se pretinde de la toți, trebuie găsită în primul rând la Poliție.

-Cum au fost operate schimbările?

-Noi, ca organ, noi ne-am dat avizul pentru schimbările din funcție, avizul însă, nu reprezintă în toate cazurile și voința noastră. După părerea noastră o schimbare trebuie să aibă în vedere în studiu făcut de personal de specialitate. Asemenea studii nu ne-au fost la îndemână, în cazul acesta și nici în celelalte cazuri de schimbare.

-Pentru celelalte cazuri ?

„În inspectoratul de Cultură și cel de Învățământ, schimbările au intervenit ca măsuri de sus în jos și nicidecum de jos în sus.”

-Pentru schimbările din învățământ și Cultură, nu numai a felului de amestec. Dar, în ceea ce ne privește, și mai ales în ceea ce mă privește, nu am nici un fel de amestec. De asemenea nu vreau ca cineva să înțeleagă că în toate cazurile schimbările sînt formidabile. În definitiv orice schimbare trebuie să aducă ceva nou, aspect pe care mizăm și noi.

Referindu-se la Învățământ, dl. subprefect Mara prezintă realitatea lui în Arad, condiții insuficiente de cazare și învățământ în vreme ce calitatea cadrelor didactice este deosebit de bună. Bunăoară la Universitatea particulară predau profesori renumiți, care conferențiază la alte universități europene. Intenția Prefecturii și mai ales ... *„intenția mea personală este de a ridica învățământul superior arădean, la nivelul anilor interbelici. Dorim să pregătim și să întinerim cadrele din domeniul conducerii, în toate profesiile posibile, în funcție de necesitățile unei economii de piață.”*

-Acum despre cultură.

„Ion Slavici, clasicul nostru are nevoie de o casă memorială”

-În schimbările ce au avut loc, cum am mai spus, n-am avut o preponderență, cerîndu-se doar avizul la numire. Avizul l-am dat din toată inima, cu gândul de a veni în sprijinul culturii arădene. Domnul Dan Lăzărescu, foarte cunoscut, om de o cultură deosebită și solidă, va putea aduce acel aplomb în acest domeniu.

De departe domeniul culturii, lesne de observat, reprezintă un domeniu de suflet al d-lui Mara. La un moment dat l-am ascultat pierzînd noțiunea de timp, amîndoi captivați de perspectivele ce se conturează pentru cultura județului. Îi dau cuvîntul în continuare:

- Sper din toată inima în progresul culturii arădene, ce va îmbina armonios plăcutul cu utilul contribuind la constituirea de uniuni, fundații care să o propluseze. M-am implicat mult, am contribuit direct la crearea „Fundației Ion Slavici” la Șiria. Compelxul muzeal, în forma actuală nu poate evoca personalitatea lui I.Slavici, a lui Ion Russu Șirianu, a lui Emil Montia. Trebuie să ne unim forțele să depășim punctul mort în care ne găsim pentru moment.

După ianuarie '90 Aradul a intrat chiar într-o „sincopă” a culturii. Pentru înțelegerea culturii arădene, un rol important îl are învățămîntul și mai ales Biserica. Televiziunea locală trebuie sprijinită de asemenea, ea nu are spațiu suficient. Cu această ocazie îmi face public un plan mai vechi, anume de a transforma „Cazinoul” din Parc în studio TV. Deocamdată este un proiect, să vedem ...

-A mai rămas Sănătatea.

„Schimbările au fost urmarea unor nereguli semnalate de către Ministerul Sănătății”

-Schimbările sînt rezultatul unui control efectuat de către M.S., ocazie cu care au fost descoperite multe nereguli. Apoi din cele discutate cu fosta conducere a Direcției Sanitare, a reieșit faptul că cei schimbați nu pot face față noilor cerințe din domeniul sanitar. În concluzie am avizat schimbarea.

-Domeniul sanitar, legat nemijlocit de convoaiele de ajutoare sosite din străinătate, a creat o mulțime de suspiciuni asupra distribuirii lor. Ce ne puteți spune ?

-În ceea ce mă privește și eu m-am întrebat. Dar, aceste ajutoare odată sosite în Arad nu s-au contabilizat, nu s-au luat în primire pentru a preveni neregulile. *Deci bănuiele rămîn bănuiele, fără a se putea dovedi vreodată.* Cert este că inovații sînt toți care au știut despre ajutoare și au încercat să se sustragă unor înregistrări corecte. Cine să se înregistreze cu ea? ! Este defect și astăzi. Eu personal am intervenit să se repare pentru a nu încalca pe mîna unor doctori ce se privatizează. Bine ar fi ca acestea să servească categoriile de personal dezavantajate.

În cele ce urmează, de comun acord, am trecut în revistă cîteva cazuri petrecute în județul nostru. La fiecare dintre ele, dl. subprefect oferă următoarele explicații:

Cazul SANEVIT

- Problema acordării terenului sau a concesiunii lui, nu este de competența Prefecturii. Primăria se ocupă cu administrarea domeniului public. Eu personal le-am atras atenția că în toate cazurile este extrasul nr. 1 din cămărușă. Primăria va trebui să găsească soluții. Baza problemei este extrasul de C.F. din care reiese că pămîntul aparține unei persoane particulare, alte modificări neexistînd. Ca o părere personală, proprietarul terenului nu s-a implicat în suficientă măsură.

Cazul PECO

-Au fost sesizări și reclamații despre impurificarea benzinelor. S-a cercetat și nu s-a confirmat. Deci, cazurile izolate care apar sînt din vina exclusivă a gestionarilor. În acest sens conducerea PECO va organiza echipe de control pentru depistarea unor asemenea cazuri.

Cazul JACKSON

- În anumite probleme cazul se judecă în continuare, dacă cele reclamate se referă la orașul Ineu. Trebuie să avem încredere din ce în ce mai mult în noua structură a statului. Implicarea „celei de a treia puteri” se va face simțită. Cînd legislatorul, cînd executorul, inclusiv la nivel local, nu traduce în viață anumite legi, persoana neîndreptățită se poate adresa organelor de justiție superioare. De asemenea fiecare cetățean își poate soluționa problema, în cazul în care se consideră neîndreptățit de propria justiție (prin aderarea noastră la Consiliul European) adresîndu-se chiar Curții Internaționale de la Haga.

BUJOUR BUDAQ

N.red. Cu toate că domnul subprefect Teodor Mara a răspuns cu multă amabilitate solicitării noastre, trebuie să spunem că tot nu ne-am lămurit asupra eficienței comisiei anticorupție la nivelul județului Arad, în fruntea căreia se află chiar domnia sa. Cazurile concrete amintite în final sînt posibile dosare ale corupției, prin persoanele implicare, unele avînd chiar rangul de parlamentare sau profesori (chiar dacă nu au apărut direct în prim plan). Răspunsurile evazive ne duc la concluzia că, din păcate, această mult trimbițată luptă împotriva corupției se dovedește din nou un balon de săpun, care s-a spart demult. Altfel spus, ... cîinii latră, caravana trece.

Colțul melomanului MESSIAS de HANDEL

Deși Filarmonica a organizat deja trei manifestări în cadrul *Zilelor muzicii românești*, deschiderea oficială a stagiunii a avut loc joi, 29 IX, prin prezentarea oratorului *DER MESSIAS* de *Georg Friedrich Handel*. Lucrarea, compusă în 1741, a avut prima audiere la Dublin cu un an mai tîrziu, cu un deosebit succes.

Sub conducerea dirijorului *HORST GEHANN* din Germania (originar din Brașov), orchestra de cameră a Filarmonicii, corul pregătit de *DORU ȘERBAN*, soliști fiind *TEODORA CIUCUR*, *LUCIA PAPA*, *ZSOLD SZILAGYI* și *IOAN TIBREA*, au dat viață acestei celebre partituri. Bine pregătit, ansamblul a reușit să impresioneze publicul, care a umplut sala de data aceasta.

Spectrul larg de sentimente, puse în pagini inspirate de către autor și redade acum cu dăruire de ansamblul amintit, au găsit ocau în suflul publicului. De la coruri festive și grațioase arii ce vestesc șirea Mintuitorului, la luminozitatea corului ce anunță nașterea Sa. De la muzica firavă ce însoțește păstorii, la impresiunile sonore și sonoreități ce vestesc binecuvîntarea mesajului sfînt. Tristețe, milă, răzvrătire trezește muzica ce însoțește flagelarea, umilînța, crucificarea. Rătăcirile omenirii dezbinată, mîntuirea prin

suferință, învierea, toate redade cu mijloace simple, au găsit în ansamblul arădean, condus de *Horst Gehann*, un sincer tîlmăcitor, momente ce au culminat cu finalul părții a doua, *Aleluia*. Interpreții au reușit să transmită sentimentele vibrante, puritatea credinței și în partea a treia, ce se referă la moarte și Judecata de apoi.

De menționat că după acest concert de zile mari, arădenii, sub bagheta lui *Horst Gehann*, muzician multilateral, avînd alături și grupul bine sudat de soliști, au plecat într-un turneu în Germania, cu același *MESSIAS* de Handel.

HUGO HAUPTMANN □

MICA REVOLUȚIE SOCIALISTĂ DIN OCTOMBRIE

Văzîndu-și periclitată situația, bolșevicii moscoviți s-au gîndit să reediteze lovitură de stat din 1917. Constatînd că nu sînt luate în seamă dublurile de demnitari numiți de ei, au trecut la rîngi, baricade, incendieri, și chiar la arme de foc. Ar fi fost capabili de a da foc întregii țări, numai să se mențină la putere. Știm că tovarășii comuniști nu cedează nimic, niciodată. Pentru ei democrația este un cuvînt fără sens. De aceea ar trebui să li se dea la capac hotărît, și mai ales la timp. Deși au adăugat la milioanele de victime alți 150 de morți, îndrăznim să zicem că e bine că și-au dezvăluit adevărata față (pentru a cîta oară?) trezînd omenirea o m a n a s m u l.

H.H.□

DIALOG CU SĂRĂCIA

Astăzi sînt fericit ! Mă gîndesc chiar să-mi provoc adversara la duel. Ce mai ! Am luat salariul. Sînt un om bogat ! J'dă mii dă lei (patru). Deci, la atac!

„Hei sărăcio ! Unde naiba te-ai ascuns astăzi ?” „Aici „voinicule” ! În spatele tău,” îmi răspunde hohotînd. „Gata ! Luna aceasta sper să nu te mai văd.” „Serios?! Hai, ha, ha ! Ai și tu vreo opt „bulletine ale lui Iancu” în buzunar și te simți buricul pămîntului. Hai prin urbe să vedem ce-ți mai rămîne într-o oră.” „De acord”.

Și ne pregătim de plecare. Dar n-apucăm a ieși pe ușa apartamentului și dăm în nas cu administratorul blocului. A venit după „cheltuieli”. Nu mult. Vreo 12 mii ! Fața mi se face curcubeu și mîna se îndreaptă tremurînd spre portofel. Plătesc. Ce să fac? „Bun început. Chicotește în spatele meu Sărăcia. Dacă merge tot așa, îți prezic cea

mai frumoasă noapte de amor. Cu MINE!

„Haide ! Îi răspund enervat și o iau grăbit, începînd să-mi fac socotelile. Deci un kg de carne cam 1600 (cea mai ieftină), 5 kile de cartofi aproximativ /1200-1300, niște zarzavaturi 500 și gata. Cam afit din piață. Apoi, trec prin magazine și butikuri. Mi-ar trebui o cămașă, o pereche de pantofi „mai de toamnă” și cam afit. Deci mă uit la cămăși. Cea mai ieftină (dar nu și de calitate) 2-3 mii. Bun. Cumpăr una că îmi trebuie. 3200 lei. Asta e. Mai am norocul să găsec o pereche de pantofi (nu frumoși) cu doar 12.000 lei. Gata. Am terminat cu „shoppingul”.

În drum spre casă vreau să-mi cumpăr o carte. „Caracatița”. O mie două sute. Nu. N-o cumpăr. Ce-mi trebuie mie marfa italiană. Cu 80 de lei iau „Evenimentul” să mai văd mafioții „Naționali”.

Ajuns acasă, mă asteaptă „fata de la eurent”. Opat mii de lei ! Inghit în sec, îmi șterg broboanele de sudoare și achit. Fac totalul. Mai am vreo 1400 lei. Și o lună în față. Calendaristică. „Hei ! hohotește Sărăcia lîngă mine. Luna aceasta va fi a noastră. O lună de amor. Te aștept diseară ! Și dispere hohotînd.

ROMULUS CĂPRARIU □

KGB-ul ȘI EDUCAȚIA PATRIOTICĂ LA ROMÂNII ȘI TRANSILVANIA, INIMĂ A ROMÂNIEI, în numărul viitor.

UNIFICAREA TUTUROR LIBERALILOR RĂMÎNE DOAR O PROBLEMĂ DE TIMP

„Noi sintem un popor de creștini”

Deși nu a fost tema principală a obișnuitei, deja, conferințe de presă a PNL, religia a fost un subiect dezbătut cu un viu interes, vorbitorii completându-se, unul pe altul au creat o imagine completă și au explicat concret punctul de vedere al partidului pe care-l reprezintă, în problema religiei.

„După Revoluție a fost o descătușare în ceea ce privește religia poporului român”, a afirmat domnul vicepreședinte George Sârbu. Dar, această descătușare a fost doar una formală. La Revoluție, tinerii rosteau rugăciuni, sperau, credeau în Dumnezeu. Apoi, totul a alunecat spre un festivism, care nu întotdeauna este exact ceea ce și-ar dori poate omul în momentul respectiv. Biserica se apropie prea mult de politica Vetrei Românești. Cu toate acestea, din sufletul poporului român nu s-a putut scoate religia. „Noi sintem un popor de creștini și cred că ar fi bine să se introducă religia în școli”, a completat domnul Sârbu. Viitoarea generație, trebuie să aibă o coloană vertebrală. „Ori, dacă n-avem familia creștină, nu avem indivizi creștini. Pe verticală, spre Dumnezeu, individul trebuie să aibă o orizontală normală, în familie și în societate”, a fost de părere domnul Silviu Rațiu.

Desigur, că, în optica PNL-ului, religia s-a împletit cu istoria. Există o mulțime de monumente în paragină. Ele ar fi bine să se refacă, chiar dacă unele sînt sub protecția UNESCO. Nu putem aștepta la nesfârșit ca tot alții să ne refacă monumentele, școlile, leagănele de copii, etc.

PNL militează pentru cedarea proprietăților confiscate de regimul comunist, și bineînțeles, s-a atins și un subiect destul de delicat: soarta credincioșilor greco-catolici. Aici, la Arad, biserica mică, de pe strada Eminescu, le-a aparținut greco-catolicilor, și, normal, ar trebui ca episcopia să le-o dea înapoi, avîndu-se în vedere că, la Timișoara, ei și-au primit măcar o parte din biserici, și nu se mai află în situația penibilă de a se ruga într-o sală, în care, la alte ore se desfășoară spectacole.

„Cum credeți că după 45 de ani, cînd au crescut două generații în această perioadă de needucare, mai există un har divin care vine deasupra ta” s-a întrebat domnul George Sârbu.

Președintele filialei județene a PNL, domnul Ioan Ciulică a ridicat problema soborului de preoți: „Cred că este puțin exagerată prezența pretutindeni a soborului de preoți”, chiar dacă uneori ea este benefică. „PNL luptă pentru introducerea în Parlament a reprezentanților cultelor, că nu e prea bine că ei, acum reprezentînd diverse partide să vedem sutanele preoților acolo”, a completat domnul Ciulică. Criza societății noastre post comuniste este una spirituală, dar și morală. Biserica, care este instituția fundamentală în promovarea morală și spirituală nu prea se implică.

Spinoasa problemă a catedralei a fost atinsă de domnul Ștefan Popa, vicepreședinte al PNL. „S-au făcut donații de zeci, de sute de mii de lei. Bani se devalorizează și e păcat. Problema materială care se pare că stă la baza construirii catedralei ortodoxe a fost expusă cu ușurință de domnul Ioan Ciulică. Aceasta nefiind o problemă prea complicată, dînsul fiind economist. „Nu este totuși să începi ceva cu cîteva zeci de mii de dolari, sau cu cîteva sute de mii de lei, nu?” Cu toate că domnul Silviu Rațiu nu este ortodox, dînsul a susținut că ARADUL are nevoie de o catedrală, dar simte că în locuitorii orașului nu prea există asemenea dorință, deoarece nu prea se gîndesc să ajute la „formarea” fondurilor necesare

NU SÎNT BANI PENTRU CULTURĂ

Cel de-al doilea subiect a fost „atacat” cu mare ușurință de liberali, punînd adesea degetul pe rană. PNL vrea să promoveze o politică care să înalțe valorile reale ale culturii și nu valorile pe care au fost fabricate în cei 40 de ani. De asemenea, se vrea asigurarea unui suport economic pentru cultură, deoarece altfel nu se poate vorbi de dezvoltare. Cultura nu produce bani, iar

în absența unei legi clare a sponsorizării, investitori nu se prea găsesc. În librării există tot felul de cărți „ușoare”, care, din păcate, sînt căutate. Dar, statul ar putea, din cînd în cînd, să facă niște eforturi materiale, pentru a edita, de exemplu, ediția completă a lui Mihai Eminescu, sau opera lui George Călinescu, căci, altfel, se vor pierde adevăratele valori ale culturii române. Chiar scumpirea hîrtiei este tot un atentat la cultură și statul ar fi bine să-și ia în serios rolul, pentru ca anumite instituții de cultură să poată face față durei perioade de tranziție. Domnul Rațiu a arătat că trebuie desființată orice formă de cenzură și imaginea culturii române în străinătate este șablonată. Străinii știu doar despre călușari, periniță, Gheorge Zamfir. Trebuie în primul rînd să învățăm să ne prezentăm, tocmai pentru ca lumea să aibă o imagine reală despre noi. Cultura populară să fie curățată de kitsch, deoarece, în momentul de față ea este de-a dreptul invadată. Domnul Ștefan Popa dorește ca notarii, învățătorii și preoții satelor noastre să fie reabilitați, pentru că numai așa s-ar putea produce un salt în cultura populară

Domnul Lazăr Cioloca are o experiență bogată în domeniu, dînsul fiind și directorul Casei de Cultură din Chișineu-Criș și amintește cuvintele înțelepte a lui Nicolae Iorga: „Cultura e sufletul unui popor”. Dînsul, în cunoștință de cauză, afirmă că, în privința fondurilor alocate; la nivel de minister, din 15 ministere, cultura s-a situat pe locul 13. Înainte s-a dorit marginalizarea culturii, iar acum banii lipsesc cu desăvîrșire. Dar, așa cum s-a marginalizat cultura, așa s-a procedat și cu poporul român.

„Partidul de guvernămînt are în programul său paragrafe întregi privind cultura. Dar, ce s-a înfăptuit din acest program?” se întreabă domnul Cioloca. Totul este demagogie.

Schimburile culturale trebuie să existe, dar banii...nu prea sînt. Pentru ca Filarmonica să meargă la Tokyo, nu s-au găsit fonduri, dar ar fi cazul să se facă ceva pentru impunerea culturii române în lume.

Domnul Ciulică ar propune ca întreprinderile nerentabile să nu se mai subvenționeze, și automat se găsesc sumele necesare. Domnul Romulus Tașcă ne mărturiseste: „Cultură poți să faci atunci cînd economic o duci bine”, iar domnul Silviu Rațiu: „O cultură de elită nu poate exista țara o cultura de masă

PNL ARAD „LUPTĂ” PENTRU UNIFICARE

Desigur că politica se face în București, dar în organizațiile județene din teritoriu trebuie gîndit și acționat conform ideilor existente. Domnul Ștefan Popa vorbește puțin cam plastic despre unificarea liberală, dînsul punînd și problema opoziției române: „Cei ce au condus țara din '40 și pînă în '89 nu au fost adevărații oameni de partid, chiar dacă au reprezentat un partid. Ei au fost propulsați din afara țării. Dar, acum este momentul pentru crearea unor partide puternice. Opoziția, la această oră este slabă, iar dacă dorim să existe un pluripartitism real în România, atunci trebuie să creăm partide puternice, bazate pe cele trei doctrine.”

Desigur că în tabăra liberală s-au făcut și greșeli și PNL a decăzut, dar nu trebuie uitat

că doctrina liberală este doctrina progresului. Electoratul cere și el unificarea liberală, deoarece are nevoie de un partid puternic.

Spre surprinderea PNL-ului, PL '93 nu este prea convins de acest lucru, el cerînd ca membrii PNL să „emigreze” în grupuri spre partidul dîșilor. Se observă că electoratul Convenției Democratice este cam același,

dar prin crearea unui partid liberal puternic, prin unirea tuturor forțelor liberale s-ar atrage o parte din electoratul nedecis și întreaga opoziție ar avea de cîștigat. De asemenea, nu se poate renunța la „sigla” PNL, deoarece sub acest nume este cunoscut și în istorie, iar a renunța la PNL, înseamnă că renunțăm la trecutul nostru. Nu trebuie uitate cuvintele lui I.G. Duca: „Pentru noi românii, PNL e un simbol”.

Domnul Ciulică spune că aici, la Arad se face totul pentru unificarea liberală. S-au contactat PL '93, PAC-ul, dar aceștia din urmă este de „esență civic țărănistă” și chiar UDMR-ul, acea fracțiune care, prin idei este de natură liberală, dar se pare că, în următorii 10 ani, UDMR-ul nu se va scinda.

De asemenea, s-a discutat Declarația PNL ARAD, dar aceasta o puteți citi dumneavoastră, așa cum a fost redactată.

S-a reținut că PNL Arad este în fruntea mișcării de unificare liberală, fiind un exemplu adevărat pentru celelalte organizații județene.

S-au discutat și probleme locale, domnul Mircea Henț fiind în deplină cunoștință de cauză, ca fost primar, și acum ca și consilier local, dînsul afirmînd că, în privința acordării de locuințe, primarul „și bate singur cuie-n talpă”. Domnul Romulus Tașcă a rugat presa să efectueze un sondaj de opinie privind soarta căii ferate din Micălacă.

LILIANA TROCANCI

DECLARAȚIE

Organizația Județeană Arad a P.N.L., analizînd Declarația Comitetului Directorial P.L.-93 privind reunificarea liberală, adresată inclusiv membrilor și organizațiilor P.N.L., își exprimă următorul punct de vedere:

Perioada de conducere autoritară a P.N.L., care a provocat și fragmentarea liberală, s-a încheiat odată cu prăbușirea electorală din septembrie '92 cînd a început acțiunea de readucere a partidului la calea autentic liberală și modernă, jalonată de hotărîrile delegațiilor permanente și ale Congresului de la Brașov, care a ales o nouă conducere și a votat un nou statut, trasînd linia unei noi strategii și acțiuni liberale, lansînd apelul la unificare. În toate aceste momente s-a învederat rolul hotărîtor al organizațiilor teritoriale în promovarea noului curs politic, în afirmarea voinței politice de reunificare.

În acest context, Declarația de la Putna constituie o tentativă de impunere a vechii linii politice de interes personal și nu național, emanație a unui grup politicianist devenit tot mai izolat, desuet.

Vă referiți în Declarația dvs. la unii dintre actualii noștri lideri care ar reprezenta „interese obscure”, dar unificare nu vă privește doar vîrfurile celor două partide, ci ea înseamnă contopirea în fapt a ambelor formațiuni într-un singur mare partid liberal care, organizat pe principii democratice, nu va mai fi de nimeni manevrat.

Nu trebuie să scăpăm din vedere că unirea este în primul rînd o cerință a electoratului, dezbinare și nu fuzionarea generînd „confuzii politice și morale”, neîncrederea acestuia. Cu o rană interioară Mișcarea liberală nu se va putea înfățișa credibil în fața electoratului.

Unirea este o necesitate istorică, căci fără ea alternativa liberală de guvernare nu devine posibilă.

Considerăm însă că această unire nu poate fi înfăptuită decît prin fuzionarea celor două partide și nu prin emigrarea poltronă, individuală sau în grup, dintr-un partid în celălalt, riscîndu-se astfel căderea celui mai glorios partid românesc în mîinile unor cabotini politici. Sintem convinși, de exemplu, că dacă „Grupul pentru reformă morală și politică” ar fi acționat statutar din interiorul partidului, succesul Congresului de la Brașov ar fi fost deplin.

În concepția noastră misiunea conducerilor actuale ale celor două partide este doar aceea de a organiza desfășurarea democratică a Congresului de unificare, de pregătire a proiectelor noului program și statut.

În aceste circumstanțe, hotărîrea dvs. de întreruperea tratatelor ne-a surprins și dezamăgit, blocînd perspectiva reunificării, încurajînd elementele antiunioniste din ambele partide, așa cum evoluția ulterioară o confirmă.

Nu putem să nu remarcăm că de ambele părți se invocă probitatea politică și morală, dar se uită că acestea sînt demonstrate doar prin realizarea unirii, creerii unui mare partid liberal, răspunzînd nevoilor prezente ale țării.

În realitate partidul liberal are astăzi nevoie de cît mai multe personalități politice și nu de comunicări reciproce. Viața însăși îi va aseza pe fiecare la locul pe care-l merită. Noul partid liberal va trebui să fie un partid bazat pe pluralismul intern, un partid în care să-și găsească locul toți liberalii.

Este neîndoielnic că în viitoarea conducere a partidului vor fi aleși acei fruntași din ambele partide care luptă pentru reunificarea și alternativa liberală, care prin valoarea lor personală pot prelua în orice moment sarcina guvernării.

În aceste condițiuni, fuziunea nu va periclita ascensiunea liberală, dimpotrivă o va accelera, marginalizînd totodată „aventurierii politici” și posibilitățile lor de manevră.

Ar mai fi problema siglei la care noi ținem foarte mult atît pentru ideea de continuitate și blazon politic, cît și pentru realitatea că după o jumătate de secol de dominație străină, de obiect de istorie pentru alții, pentru noi românii cuvîntul „național” nu este perimat. Cu atît mai mult el nu trebuie lăsat din nou pe mîna elementelor demagogice, exterministice. Cum spunea I.G. Duca: „În România titlatura s-a păstrat și se va păstra... devenind pentru noi un simbol: pentru trecut o mîndrie, pentru viitor o speranță.”

În concluzie, considerînd că menținerea divizării constituie principalul obstacol în calea propășirii și afirmării liberale, propunem reluarea imediată a tratatelor pentru unificare.

Să fim la înălțimea momentului și așteptărilor electoratului: un Partid Național Liberal puternic, dinamic, avînd în frunte o seamă de personalități politice, capabile să influențeze destinele neamului la acest sfîrșit de secol.

Istoria nu ne va ierta dacă vom rata această șansă.

COMITETUL EXECUTIV AL ORGANIZAȚIEI JUD. ARAD a P.N.L. □

CRIMĂ ORIBILĂ LA GHIOROC MIHAI URBAN (58 ANI) A FOST GĂSIT CU CAPUL ZDROBIT

Miercuri dimineața, postul de poliție din Ghioroc a fost anunțat că Mihai Urban (58 ani) a fost găsit omorât. S-a chemat echipa operativă, care a demarat cercetările.

Mihai Urban avea un fiu, Robert Urban, de 24 ani. Acesta suferea, din 1987, de afecțiuni psihice, fiind de mai multe ori internat, la Arad sau la Mocrea. Ultima oară, cu aproximativ

MIHAI URBAN, PRĂBUȘIT ÎNTRE
TULEIELE DE PORUMB DIN
GRĂDINĂ

TATĂL VICTIMEI, PĂTRUNS DE
DURERE ÎN FAȚA DECESULUI
TRAGIC AL FIULUI SĂU

două săptămâni înaintea crimei, tatăl său l-a scos de la Mocrea. Însă Robert a fugit la mama sa, la Hunedoara (părinții săi trăiesc despărțiți de mulți ani). Chiar în ziua când urma să meargă după el, tatăl său s-a trezit cu băiatul acasă, la Ghioroc. Era ziua de marți. Seara, pe la orele 21, 30, vecinii au auzit strigăte și zgomot de luptă dinspre locuința lui Urban. Nimeni

MAMA VICTIMEI ESTE CONVINSĂ CĂ NEPOTUL EI, PE CARE L-A CRESCUT
PÎNĂ LA VÎRSTA DE 10 ANI, ȘI-A UCIS TATĂL

nu s-a dus să vadă ce se întâmplă. A doua zi de dimineață, la orele 6, dorind să dea de mâncare la animale, o vecină a vrut să intre în curte, dar nu a fost lăsată de Robert (despre care de fapt nu știa că venise acasă). După mai multe tentative, a fost chemat Ioan Urban, frate cu victima, care a intrat, găsindu-și fratele prăbușit între tuleiele de porumb, cu capul într-o baltă de sînge.

Echipa de la Arad, condusă de domnul procuror criminalist șef Augustin Felician Petrușca și domnul maior Ioan Maghiș, șeful serviciului judiciar, ajunsă la fața locului, a găsit urme de sînge în curte, în diferite locuri și o bară metalică grea, cu câteva fire de păr, care se pare a fi arma crimei. Din datele culese la fața locului, vinovat s-ar putea să fie chiar fiul lui Mihai Urban, Robert. Pînă la ora scrierii acestor rânduri, nu s-a găsit alt suspect, însă cercetările continuă.

SORIN TROCANCI

CINE „NE-A BĂGAT” ÎN... EUROPA

Multe discuții între politicieni noștri. Nu s-a stabilit încă cine „ne-a băgat” în Consiliul European.

Opoziția are pe drept cuvînt merite incontestabile. Și nu puțin. Guvernul, hop și ei la chermезă. Că deb. Ei și-au asumat „riscul” continuării reformei. Care reformă nu se specifică. Oricum, nici măcar „cea agrară” nu s-a finalizat.

Răspunsul l-am aflat întâmplător. Într-unul din noile magazine „alimentare” SRL, un dialog ce te face să-ți dea lacrimile ori să ai fi de „bărbat”.

O fetiță cam la 3-4 anișori, insistă pe lângă mămică să-i cumpere o smochină. Dar o bucată costă 750 de lei!!! „Haide, nu avem bani pentru așa ceva!” „Mămică, ce-i aia să n-ai bani!”

Întristat încerc să găsesc un răspuns. Nu pentru fetiță. Pentru mine. Încercăm că dragul nostru guvern a avut grijă să ne aducă sub pragul sărăciei. Ce mai! Muncim pe lei și mîncăm pe mărci. Asta e!

Obsedat de scena din alimentară, mă întorc rătăcit acasă. Răsfoiesc o carte la împlinire. Un

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI !!!

Serviciul de ascultare ȘTIREA

HAZBULATOV ȘI RUȚCOI au fost arestați

Conform previziunilor corespondenților noștri, cei doi capi ai revoltei din Parlamentul Rus au fost arestați. Operațiunea executată, conform scenariului de către trupe speciale de parașutiști.

Urmează ca F.S.N.-ul lor să le difuzeze declarații importante.

F.S.N.-ul conform previziunilor urmează a se divide în alte două F.S.N.-uri mai mici, cam după 9 luni de colaborare frățească.

Autoritățile sînt pregătite să primească ajutoarele. Morții de ambele părți, nu se ridică deocamdată la 60.000. Cifra probabilă pe vineri.

Președintele Elțin va face o importantă declarație. PCUS al SCI va fi scos în afara legii, Ulterior se va reveni și va primi o altă titulatură.

Guvernul a cerut sprijin României. Gelu V.Voiculescu se îndreaptă spre Moscova. Din Arad a plecat acolo, pentru sprijin organizatoric inspectorii ai D.S.

Dr. ACULA NAECI

Serviciul de ascultare ȘTIREA

KOMUNICAT

Redacția ziarului prin intermediul Serv. de Ascultare este în permanentă legătură cu corespondenții săi de la Moscova, cu studiourile de televiziune CNN, cu Canale 5, cu Ostantino, fiind în măsură să comunice cititorilor: În zilele acestea are loc la Moscova „MAREA REVOLUȚIE DIN OCTOMBRIE- EDIȚIA a-II-a.”

Românii de data aceasta pot asculta și vedea, pe viu, în liniște, eliberați de sentimentele părintoare, de sentimentele de teamă, de sentimentele de bucurie, fără restricții, fără prejudecăți, transmisia în direct a Revoluției.

Surprize nu sînt. Totul se desfășoară, comparativ cu Decembrie '89, după un scenariu și o regie mult îmbunătățită. Autorii au beneficiat de manuscrisele în original, de indicațiile teoretice și practice ale KGB-ului, marea sălăruire de revoluții mondiale.

Recuzita, mult îmbunătățită, fast nemaînfrînit, participă marile unități militare, glorioasele armate ce au pacificat Afganistanul, etc. Din lipsa teroristilor, capitol eliminat în ultima oră de către autori, acolo există - Poporul pro și Poporul contra. Se măcelăresc pe față. Încet, încet, se dau comunicate de presă, pînă acum o bagatelă, doar cîțiva morți. Pînă la 60.000 mai avem, poate pe vineri. Se scotează la ajutoare masive, în care scop s-a început schimbarea conducerilor de instituții, leagăne, direcții sanitare, astfel ca totul să fie primit și

nedistribuit pe tablele și tabeleșe. Toate televiziunile se întrec să arate scene cu morți și răniți.

În rest se trage cu tunul în clădirile cele mai frumoase, fumul realizat și distrugerile sînt asemănătoare, la proporția cuvenită, cu cele realizate la București la Biblioteca și Palatul Regal. În Arad o asemenea clădire sacrificată a fost Banca, apoi vila de pe Romanilor. Moscova fiind un oraș foarte mare s-au organizat mai multe scene ale balcoanelor. Unele cu cazaci, altele cu popi, altele cu cei pro, altele cu cei contra.

Revoluția din Octombrie, ediția a II-a fiind la început, conform clasicului și cunoscutului scenariu, urmează recuperarea televiziunii cu parașutiști, declarații festive, pulovere pe gît, fuga lui Hazzbulatov, fuga lui Ruțcoi. Procurorul general are rechizitoriul pregătit, Drept Tîrgoviște ... al lor a fost ales Petrogradul. Camioanele cu gips, săculeți de cîte 7 kg au fost amplasate la toate intersecțiile. Parlamentarii, generalii pot folosi gipsul fără repartiție. Din vechea gardă vor fi menținuți ceva brucani, ceva birădeni, și restul băgați la anchete. Trebuie, într-un fel, conform scenariului unic, stîmpărate ambițiile. Ceilalți, ce să mai vorbim, ca la noi ... Eliberarea certificatelor de ... se face pe loc, potrivit relatărilor corespondentului CNN, Brian Kleiton.

Vom reveni cu amănunte

Șef Serv. Ascultare- Dr. Acula Naeci

LAREX ARAD

margarina de import

Sortimentele de margarină importate în acest an de o serie de firme din Arad au corespuns calității atît din punct de vedere chimic cît și gustativ.

Micile diferențe între diverse mărci se materializează prin conținutul de grăsimi astfel: Margarina REMIA cu 68 % grăsimi, MARINA și SAHNA cu 70 % grăsimi, SANA și SUMMER cu 80 % grăsimi, SENNA cu 83 % grăsimi, VENUS cu 85 % grăsimi. Sortimentul TOPPER, o margarină dietetică, are 40 % grăsimi.

De asemenea micile adaosuri de vitamine și arome îmbunătățesc calitățile gustative ale acestui aliment.

Dintre firmele importatoare se remarcă SC ARBUROM SRL, cu sortimentele Marina și Sahna, întotdeauna foarte proaspete și gustoase.

chimist DAN ILACI

pasaj îmi atage atenția. „Dacă burta e goală, afurisita, te dă de rușine. O auzi: ghost, ghost, ghost, ghost” (Zaharia Stancu-Descuț)

Măi să fie! M-am luminat! Guvernul au citit și ei cartea asta și au găsit soluția să intrăm în Europa. Ne-a adus sub pragul sărăciei și conform pasajului citat a făcut din burje noastre o fanfară.

Și iaca așa Națiunea Română transformată în Fanfară a fost pe post de „Ambasadorii Europei”.

Deci meritele sînt ale noastre. A „celor mulți”. Sau a prostimii cum ar zice un voievod român.

Deci, interpret: „Boborul.” Realizator: „Gubernul!”

Fără comentarii!
ROMULUS CĂPRARIUCI

PRIVATIZAREA NU MERGE CA PE ROATE

Cum tramvaiele și autobuzele ne fac mereu figuri, sîntem siliți uneori să recurgem la scumpele taxiuri. Stînd de vorbă cu mai mulți șoferi, am constatat că aceștia sînt timorați de zvonul (la asta ne pricepem de minune) că autorizațiile taximetristilor nu vor mai fi date celor cu mașini mai vechi de zece ani. Totuși, nu vechimea, cît starea de funcționare ar conta. Nemulțumiri există la cei cu mașini ce funcționează cu motorină. Carburantul acesta lipsește și mașinilor agricole. Cei ce au nevoie de benzină stau și acum la cozi interminabile. Ce-o fi pîzind guvernul ăsta Văcărist? Ia doar impozite, pe care le topește?

H.H.O

ÎN 6 OCTOMBRIE, LA ARAD S-AU COMEMORAT 144 ANI DE LA EXECUTAREA CONDUCĂTORILOR ARMATEI REVOLUȚIONARE MAGHIARE

AU PARTICIPAT ÎNALTE PERSONALITĂȚI POLITICE MAGHIARE DIN UNGARIA ȘI ROMÂNIA S-A INTONAT IMNUL UNGARIEI, ACESTA FIIND UN CÎNTEC VECHI RELIGIOS

În suta de manifestări consacrate comemorării înăbușirii revoluției maghiare de la 1848, la Arad, în 6 octombrie, la monumentul „13 generali”, a avut loc o comemorare cu depuneri de coroane. Cu această ocazie, în județ au venit ambasadorul Ungariei, domnul *Rudas Erno*, împreună cu personal diplomatic, precum și domnii *Tamas Katona* și *Entz Geza*, secretari ai Guvernului ungar, precum și personalități din Ungaria, în special din județele Bekes și Csongrad. Au ținut cuvântări domnii *Marko Bela*, președintele UDMR, *Tamas Katona*, alți oficiali, s-a rostit „Tatăl nostru” în maghiară, germană și română, s-a intonat imnul maghiar, care la origine este un vechi cântec bisericesc, apoi s-au depus coroane. Au fost peste 40 la număr, din partea Ambasadei maghiare, a

Episcopul catolic de Oradea, Tempfli Jozsef, alături de domnii Tamas katona și Entz Geza, secretari de stat ai Republicii Ungare

cunoscut, eroii venerați, dar viitorul îl clădim acum. Să încercăm să găsim ceea ce ne unește, nu ce ne dezbină.

S-a intonat imnul Ungariei, însă nu și cel al României. Altă învățătură sau avertisment al istoriei. Alături de imnul maghiar, „Deșteaptă-te române”, în conjunctura actuală, ar fi fost total nepotrivit, pentru că imnul nostru, să nu uităm, este sfânt pentru toți românii din Ardeal, care au luptat pentru unificarea cu patria mamă. Dar, să ne amintim de acel decembrie 1989, când, la unison, români și maghiari au cântat, fără resentimente, acest cântec, devenit apoi imn al României, într-un glas. Atunci, nimic nu ne-a despărțit. Să încercăm, și români și maghiari, să revenim la spiritul aceluia decembrie. Ar fi prima treaptă spre o adevărată reconciliere.

SORIN TROCANU

Domnul Tamas Katona, secretar de stat al Republicii Ungare

AVENTURILE CĂLĂTORULUI

Joi, 29.09, după orele 17,00, șoferul autobuzului AR-01-DTZ, a ținut cu orice preț să înainteze, deși a văzut că un autoturism rămăsese în urma coloanei, din motive pe care nu le cunoaștem. Se înțelege că, nu putea trece peste el, și viteazul șofer a trebuit să frîneze brusc. Această manevră putea fi evitată din timp. Călătorii ce se aflau în picioare au pornit-o ca la un start de 100 metri plat, iar alții, au făcut adânci plecăciuni sau chiar au îngenunchat. Un om în vîrstă, aflat chiar în spatele șoferului-cascador a căzut de pe scaun, rănindu-se la față. În rest, totul a fost frumos și bine.

Mi-am amintit atunci că în urmă cu vreo două săptămîni, un alt șofer de autobuz a ținut cu orice preț să îngheșuie o biciclistă în autoturismele ce se opriseră înainte a vira la dreapta. I-am fi înțeles pornirile instinctuale, dacă n-ar fi fost la... volan.

H. HAUPTMANN

BETE-N ROATE

Însuși șeful TVR (P. Everac), după ce o fi stat un pic la soare pentru a se mai coace un pic la biluță, ne-a servit simbătă, 2. 10. o tableță, ceva mai normală. Dînsul punea problema existenței obstrucționării privatizării. Susținea în stil vâtrist și RM-ist să nu fie sprijiniți străinii, ci capitaliștii români. Normal. Numai că trebuia să spună „Tu cu cine pîi, Ionee”... nu Gheorghe.

H.HO

Guvernului maghiar, a Primăriei Aradului, a altor partide din Ungaria precum și a UDMR.

Această zi însă a scos în evidență faptul că, pentru popoarele română și maghiară, există multe momente în istorie care pun probleme în ceea ce privește reconcilierea. Cel 13 generali, care au condus armatele revoluționare, au semănat teroarea în rîndul populației românești. Ceea ce pentru unguri este titlu de glorie, se vedește pentru români a fi motiv de jale. Istoria noastră comună a fost plină de asemenea momente. Nu se poate porni la reconciliere, fără a încerca să depășim ceea ce ne dezbină. Aceasta este soarta noastră. Maghiarii au chemat românii să vină alături de ei, în această zi, pentru a se ruga pentru sufletul tuturor celor care au pierit în acele vremuri tulburi de demult. Însă, fiecare, în adîncul sufletului său, și-a amintit de morții săi, uciși de către ceilalți. Poate, nu aceasta este calea adevărată a concilierii. Trecutul trebuie

Moment de la depunerea de coroane

COMUNICAT

Asociația pentru Protecția Cumpărătorilor de Autoturisme a comunicat în ziarul ROMANIA LIBERĂ noul termen cu privire la procesul autoturismelor pe care l-a stabilit instanța de judecată a Tribunalului Municipal București, care va avea loc în 4.XI.1993. Deoarece acest termen a fost primit cu multă ostilitate din partea asistenței, după proces s-a discutat cu președintele și vicepreședintele Tribunalului pentru devansarea termenului în luna octombrie. Avocații apărării (dr.av.Gh.Ilieșcu și av.C-tin Petrescu) nu au primit nici un răspuns pozitiv. În această situație, au repetat solicitarea în scris, dar nici de această dată nu au primit răspuns. În momentul în care se va obține un rezultat pozitiv la aceste demersuri, Asociația va comunica aceasta de îndată prin presă, radio și televiziune.

Președinte,
col.ing. Ștefan Chițescu

Din seria „Amintiri din copilărie”

IAȘI ... HEIDELBERG-UL NOSTRU DE ALTĂDATĂ

Sfârșit de vară, 1953 la Iași. Orașul avea multe răni, deschise, urâte, urmare a războiului ce l-a traversat foarte de curând. Pe cele mei grave Primăria le-a acoperit pe panouri decorative ori cu clădiri de doi bani. Viața studențească își desfășura cursul normal, ca printr-o minune, baza materială nefiind afectată. Părțile sociale, cantinele, căminele, ei bine, aici era cu totul altceva. Cine a făcut studenția în Iași acelor vremi, își va aminti de Păcurari 5, cămin unde la parter intrai în camere direct din stradă, apoi trăgeai oblonul. Câte feste nu ne-a făcut oblonul acela, era cât un glumeț ce-l trăgea peste ocupanții camerei făcându-i prizonieri. Apoi mai era Păcurari 97, lângă o fabrică de bere, apoi Păcurari 100 și nu mai știu cât, la moșie, cămin transferat dintr-un vechi coniac boieresc. Acestea erau bineînțeles extremele, dar nici chiar cele de condiție așa zisă bună, nu difereau prea mult.

Un avantaj îl ofereau Iașii aceia, anume că mîncarea era ieftină, adică, relativ ieftină. Bunăoară de 5 lei te săturai pentru o zi întreagă, avînd chiar posibilitatea de a ajunge printre mai multe meniuri. Fie de 4 lei flax (un fel de salam popular) și un leu pîine, fie de 4 lei hamsii și un leu pîine, fie le combinai, destul și bine că apa după o asemenea sărătură era pe săturat, iar senzația de foame aminată pentru mîine.

Erau studenți gospodari, ce-și căutau gazde, ba la nea Mișu în Tătărești, ba la madam Horn pe colona deasupra Oborului, fie la Bercu, jos după Palat. În toate cazurile era vorba de cite un paralipid, clădire de o cameră construită în fundul curții, pe care-l ocupau studenții pe dinăuntru. Vara era splendid, iarna fiind uneori părăsit, chirașul preferînd îngheșiala a trei în două paturi, pentru un mic spor de căldură.

Cinematografe destule, cu filme sovietice, cam 9 din 10, restul românești. Mi le amintesc cu scaunele scîrțietoare, cu șobolani și cu covor de coji de semințe ce se măturau lumea.

„Lăpușneanu” - artera principală de prezentare a staturilor locale, loc de promenadă, foarte aglomerat între orele cînd astăzi se desfășură la TVR - teledurnalul. Mi le amintesc cu de pe unde se afla Ripa Galbenă, de la Faza și se terminau cu „Bătaia peștelei”, cam de delimitată de statuia lui Cuza, restaurantul Moldova și Braseria Moldova. Zona era renumită și pentru faptul că pe acolo erau întinse mrejele Ileanei C.F., personalitate renumită și pitorească a Iașilor acelor vremuri. Ileana C.F. a fost profesoara de amor și amanta la îndemînă a oricîrui, pentru generații de studenți.

Băuturile alcoolice nu erau, nici ele, prea scumpe. Îmi amintesc de „motorina”, un vin negru, uleios, strident parfumat, nedefinit de acru ori dulce, cu o aciditate puternică. Pe lângă că era ieftină „motorina” aceasta mai avea o virtute de neprețuit, ușura digestia zgîrciurilor servite la cantină sub formă de „văcuță cu cartofi” ori „ciorbă de văcuță”. Pe un fond permanent de ... mi-e foame, întrerupt uneori de cite un pachet de acasă, studentul digera cam tot ce apuca să cumpere, ori ce se servea la cantină.

II

Anii '50, de tristă amintire au reprezentat pentru România ani de suferință, ani în care ocupația sovietică se consolida. Tot ce mișca în țara aceasta era dirijat, planificat, ori aprobat de Moscova. Bogățiile erau furate, oamenii chinuți, vîrfurile deportate și întemnițate. Nimic, deci, nu era la voia întâmplării, nici chiar specialitățile și numărul studenților. Pentru niște considerente încă neelucidate, Institutul de Industrie Ușoară din București, se mută la Iași prin anii '50. Mutarea la Iași reprezenta un fel de îngheșuire, cu lingura de pantofi. Încă un institut în orașul ce era foarte aglomerat și fără condiții să-l primească.

Ne-am adunat la sfîrșitul verii lui 1953, parcă o forță nevăzută ar fi suflat o goarnă uriașă, toți absolvenții școlilor de model sovietic, acele Școli Tehnice Textile din țară. Adică toți care am primit repartizie, nu putea da admitere orice fel de absolvent. Mai erau și excepții, dar acestea se refereau la meserii mai puțin tehnice, la Universitățile de Științe Economice. Acolo, era altceva, puteau pătrunde și fiii „dușmanilor de clasă”.

Institutul, pentru egalizarea nivelului de cunoștințe, iar blestemata egalizare, a organizat cursuri de pregătire, cam cu o lună înainte de examene. Au sosit atunci, de peste mări și țări, arădenii, cam vreo zece la număr, cu exponentul lor Nelu, un fel de vîrf de lance, avea omul tupeu și o școală a vieții net superioară celorlalți, niște puștani în fapt. Au venit cei din Cîrnădie, cu Aurica și Ilie, cine-mi mai știe cîți or fi fost. Au venit sibienii, cu Nicu și Gunther. Au venit cei din Moldova, botoșănenii cu Saly, Buium și Tontanfeld. Au spus prenter cei din Bacău cu Laurențiu, Valeriu și Sico Dulău. Ieșenii erau gazdele cu Mirel, Solo, Bobi, Bubi, etc. Un fel de monument ieșean, un etern student era Bibicu din Botoșani, acolo l-am găsit, acolo l-am lăsat. Bibicu la fel cu loșca Arany, erau renumiți pentru bărbile lor. Fețele lor de culoarea gri, culoarea firelor de barbă retezate, reprezentau un fel de pistă de încercare pentru lamele de ras, un fel de vale a Siriuului pentru autocabrioanele brașovene, se prezentau veșnic cu tăieturi de lamă. După cicatricele ce le împodobeau bărbile, puteau concura cu studenții din adevăratul Heidelberg, numai că aceștia le aveau de pe urma unor dueluri glorioase.

La urmă de tot, cu alură de vedete au sosit și bucureștenii. Luați la grămadă, te impresionau prin anumite chichițe de îmbrăcăminte cu care se faloșeau, nevoie mare. Șeful lor, o așchiodie, căruia băieții îi spuneau Louis, iar fetele Drasy, avea teniși albi, strălucitori de albi, pantaloni scurți și o riglă de calcul (riglă logaritmică de calcul) înfipț de jumătate în buzunarul de la spate al pantalonilor. Făcea pe seriosul, nu zîmbea, doamne ferește, și îndeplinea ca vrabia, cel puțin două, trei lucruri concomitent. Un altul, Delu, amoretz bucureștenilor, brunet, bine făcut, „purta niște ochi” cu care exercita telefiori asupra oricărei fecioare sosite la Iași să ingenucheze mimi. Delu purta cravate, cu ceva înaintea modei de la noi. Toate acestea, mici obiecte de recuzită, ulterior am aflat că au fost jefuite din garderoba părinților, cu o secundă înaintea plecării la Iași.

Cam aceștia eram. Eterogeni ca proveniență, dar foarte asemănători ca dorință de a învăța, de a nu produce suferințe inutile și lamentabile părinților, de ale materializa speranțele puse în fiecare dintre noi. Aveam senzația că speranțele puse în noi, reprezentau speranța de a scăpa de asuprirea comunistă. La vremea aceea, mama fiind bibliotecară în sat, la o cercetare de dosar, era fiică de popă, urma să fie pusă pe liber. Replica ei față de călăul cadrist, îl știu și trăiește încă, a fost: „Poți să mă dai afară, nu-mi pasă, pruncul meu mi-a telefonat că a luat examenul de stat. Puțin îmi pasă de ce o să faceți cu mine.”

(Va urma)

BUJOR BUDA

CONVOCARE

Asociația Foștilor Deținuți Politici filiala Arad convoacă Adunarea Generală pentru data de sîmbătă 9 octombrie, orele 10.00, care va avea loc în sala mică a Sindicatelor cu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă a Comitetului de conducere.
2. Raportul comisiei de cenzori.
3. Propuneri de modificare la statut.
4. Alegerea noului Comitet de conducere.

Sînt rugați să participe toți membrii asociației avînd asupra lor și legitimația de membru.

COMITETUL

ARTERM RA ARAD

angajează prin concurs:
-juristconsult
-mecanic auto.

Concursul va avea loc în data de 20.10.1993, ora 10.00 la sediul regiei.
Informații suplimentare la sediul regiei din strada Ineului nr.4-6

APĂRAREA CIVILĂ

NORME DE DREPT UMANITAR INTERNAȚIONAL

În anul 1979, Comitetul Internațional al Crucii Roșii și Liga Societăților de Cruce Roșie, formulează regulile fundamentale de drept internațional aplicabile în conflictele armate.

NORME FUNDAMENTALE

1. Persoanele scoase din luptă și cele care nu participă direct la ostilități au dreptul la respectarea vieții lor, precum și a integrității lor fizice și morale. În orice circumstanțe aceste persoane vor fi protejate și tratate în mod umanitar fără nici o diferențiere cu caracter nefavorabil.

2. Este interzis să ucizi sau să rănești un adversar care se predă, sau care este scos din luptă.

3. Răniții și bolnavii vor fi adunați și îngrijiți de către beligerantul în a cărui putere se găsesc. Această protecție se referă la personalul sanitar, la clădirile, mijloacele de transport și materialul sanitar. Emblema Crucii Roșii sau Semilunei Roșii este semn al acestei protecții și trebuie respectată.

4. Combatanții capturați, precum și civilii care se găsesc sub autoritatea părții adverse au dreptul la respectarea vieții, demnității, drepturilor personale și convingerilor lor.

Ei vor fi protejați de orice acte de violență și de represalii. Vor avea dreptul să comunice cu familiile lor și să primească ajutoare.

5. Orice persoană va beneficia de garanțiile judiciare fundamentale, nimeni nu va fi nevoit să răspundă pentru o faptă pe care n-a comis-o.

Nimeni nu va fi supus torturii fizice sau mentale și nici pedepselor corporale sau unor tratamente crude sau degradante.

6. Părțile implicate în conflict și forțele armate nu au drept nelimitat privind alegerea metodelor și mijloacelor de luptă. Este interzisă folosirea unor arme și metode de luptă de natură să creeze pierderi inutile sau suferințe excesive.

7. Părțile implicate în conflict vor face întotdeauna distincție între populația civilă și combatanți, astfel încît să poată feri populația și bunurile civile.

Nici populația civilă ca atare, nici persoanele civile nu trebuie să fie ținta unor atacuri. Atacurile vor fi îndreptate doar împotriva obiectivelor militare.

Indiferent cum îl vom denumi - „dreptul războiului”, „drept al conflictelor armate” sau „drept umanitar” acesta constituie un domeniu de însușit de omul civilizată.

Ne vom opri în continuare asupra unor noțiuni și norme legate de obiceiurile războiului. -combatanți; populație civilă; bunuri materiale.

Numai combatanții au dreptul de a participa la luptă. Este interzis civililor de a lua parte la ele. Chiar rănile produse prin folosirea armelor trebuie să fie umane.

Este interzis: - de a folosi uniforme sau embleme ale inamicului; - de a simula că te predai; - de a abuza de semne distinctive internaționale sau de pavilionul parlamentar; - de a ataca persoane sau bunuri cu caracter civil.

Populația civilă inamică trebuie să fie respectată și protejată. Copiii și femeile însărcinate vor beneficia de o protecție specială.

Sînt interzise: - depredarea, torturarea, violul, pedepse corporale; - jaful de orice natură; luarea de ostateci, uciderea, atacarea orașelor, satelor, locuințelor care nu sînt apărute.

Bunurile culturale trebuie să fie protejate, personalul afectat protecției lor trebuie să fie respectat.

RĂNIȚI ȘI BOLNAVI

Semnul distinctiv al Crucii Roșii (Semilunei Roșii) protejează în lumea întreagă personalul, materialul, instalațiile, transporturile serviciului sanitar, preoții militari, spitalele civile și personalul acestora, precum și zonele sanitare.

Activitatea lor nu trebuie să fie perturbată. Materialul lor nu trebuie să fie distrus nici utilizat în alte scopuri. Protecția nu poate fi ridicată în nici o împrejurare. Este interzis de a abuza de semne distinctive (semnul distinctiv este o cruce (semilună) roșie pe fond alb).

Răniții pot fi transportați pe orice fel de vehicul. Numai răniții și bolnavii pot fi transportați în vehicule sanitare.

Trupele nu pot pătrunde în zonele sanitare, de securitate sau demilitarizate (neutre). Acest zone nu sînt apărute (Aceste zone se delimitează cu un semn distinctiv - o diagonală roșie, dreapta sus, stînga jos, pe un fond alb, de formă pătrată).

Este interzis a jefui răniții sau morții.

PRIZONIERII

Generozitatea față de prizonieri este semnul grandorii. Prizonierii de război trebuie întotdeauna să fie respectați și tratați cu umanitate.

În februarie 1974, guvernul elvețian - depozitarul Convențiilor de la Geneva din anul 1949 - a convocat o Conferință diplomatică care a discutat și adoptat Protocoalele adiționale care se referă la:

Protocolul 1 (conflicte armate internaționale):

- protejarea civililor împotriva efectelor ostilităților;
- tratamentul persoanelor reținute de una din părți în conflict;
- protecția misiunii medicale;
- protecția transporturilor sanitare;
- persoane dispărute sau decedate;
- metode și mijloace de luptă în războiul contemporan;
- limitarea folosirii anumitor arme clasice;
- noua definiție a prizonierului de război;
- aplicarea dreptului;
- sancțiuni în cazul violării dreptului;
- sfera de aplicare a Protocolului nr.1.

Protocolul nr.2 se referă la conflictele neinternaționale.

(continuare în numărul viitor)

Lt. col. GHEORGHE MĂERUȚIU
Șeful Statului Major de Apărare Civilă Județean Arad

BASCHET CLUB ARAD, GATA DE START

**DUPĂ UN MECI DE MARE LUPTĂ,
BASCHET CLUB ARAD INTRĂ ÎN ELITA
BASCHETULUI FEMININ EUROPEAN
BASCHET CLUB ARAD-ELIZUR
NEVE DAVID RAMLA (ISRAEL)
65-56 (37-29)**

După ce au pierdut meciul tur, din Israel, la numai 3 puncte diferență, baschetbalistele de la Baschet Club Arad au pregătit cu mare grijă returul, pentru a intra în turul al treilea al Cupei „Liliana Ronchetti”. La ora meciului, Sala Polivalentă a fost practic asediată de amatorii de baschet din Arad. Cu tot prețul destul de mare al biletelor de intrare, sala a fost practic plină. Atmosfera, incendiară, de mare meci. Nu a lipsit recuzita, adică tobele care dădeau tactul atacurilor echipei arădene. Nimeni dintre cei prezenți nu concepea alt deznodământ al confruntării decât victoria și calificarea fără probleme în turul următor.

Prezentarea echipelor pe teren s-a făcut în aplauzele spectatorilor. A fost aclamată cu sportivitate echipa oaspete, iar fetele noastre au fost primite cu urale de suporterii din sală. La capitolul „prezență scenică”, echipamentul arădenelor a surclasat net pe cel al adversarelor. Din acest punct de vedere, nu avem de ce ne rușina. Este, din câte s-a anunțat, meritul exclusiv al domnului *Grațian Sârbovan*, patron al firmei **DRG CONSTRUCȚII ARAD**, mare amator de baschet și principal sponsor al echipei, care a donat acest rînd de echipament.

Încă de la încălzire, s-au văzut clar două lucruri. În primul rînd, jucătoarele noastre au intrat decise să refacă diferența din Israel. Apoi, la rîndul lor, oaspetele au părut foarte hotărîte să își joace șansa pînă la capăt. Poate, de aici și nota de nervozitate continuă care a caracterizat banca lor de rezerve.

Meciul începe, *Laura Nițulescu* câștigă duelul pentru minge, iar în scurt timp arădencele conduc confortabil. După aproximativ șase minute, ele au deja opt

MONICA BROȘOVSKI A CREAT DESEORI PANICĂ ÎN DEFENSIVA ADVERSĂ

puncte avans. Însă, o prematură relaxare combinată cu prestația fără greș a adversarelor face ca după alte câteva minute,

DIANA CIUPE, VRĂJIND BALONUL ȘI PE SPECTATORI

balanța să se incline în favoarea jucătoarelor israeliene, care ajung să conducă ele cu cinci puncte. Mai este timp, presiunea celui de al șaselea jucător, mă refer la minunatul public arădean, combinată cu calmul afișat neconținut de *profesorul Davidhazi*, fac ca scorul să curgă pentru noi. După câteva reușite de excepție ale *Laurei Nițulescu*, care înscrie coș după coș, după câteva incursiuni devastatoare ale *Monicăi Broșovski* și câteva aruncări de 3 puncte, combinate cu jocul fără greșală al celorlalte baschetbaliste arădenice, prima repriză se încheie cu scorul de 37-29 pentru noi.

Repriza secundă aduce pe parchetul Sălii Polivalente o echipă arădeană dornică să încheie repede și fără emoții conturile cu adversarele. Scorul ajunge să ia proporții, la un moment se ajunge chiar la 15 puncte diferență pentru jucătoarele noastre. Adversarele, impulsionate de prea nervosul lor antrenor, care caută să se agațe de orice decizie a arbitrilor, reușesc să reducă din handicap, ajungînd chiar la o diferență de 4 puncte. Este însă doar un foc de paie, stins repede de fetele noastre. Diferența se majorează din nou, *Monica Broșovski* reușește coșuri psihologice, redînd încrederea echipei. Ultimul minut de joc este antologic, spectatorii în picioare aplaudă sacadat, trăgînd practic echipa spre

LAURA NIȚULESCU, IREZISTIBILĂ victorie. *Diana Ciupe*, care și-a ridiculizat adversara directă, conduce mingea cu multă siguranță, atacurile noastre mergînd toate spre limita regulamentară. Mingea, vrăjită de *Diana*, intră în coș, stabilind scorul final. Sala, în delir, aplaudă performanța echipei vicecampionă a României, minute în șir după încheierea partidei. Oaspetele se retrag din sală, după un meci în care au luptat cît au putut. Însă, de această dată, fetele noastre le-au fost mult superioare.

Eroinele acestui meci de antologie au fost: *Laura Nițulescu* (25 p), *Monica Broșovski* (12 p), *Anca Nițulescu* (8p), *Diana Ciupe* (7p), *Carmen Nastor* (6p), *Melinda Metzger* (5p), *Ana Burusz* (2p). Le urăm succes în continuare și sperăm să le vedem, în această ediție a Cupei „Liliana Ronchetti”, cît mai sus, în fazele superioare.

Nu pot încheia fără să mai remarc încă o dată extraordinara atmosferă din Sala Polivalentă, unde fair-play-ul a fost la el acasă. Multe au de învățat suporterii fotbaliștilor arădeni de la spectatorii meciurilor de baschet!

SORIN TROCANCI

MULT PREA NERVOSUL ANTRENOR AL OASPETELOR DIRIJIND JOCUL ELEVELOR SALE

**s.c. GETON CRUX SRL
COMERT GENERAL**

Str. Lucian Blaga nr. 2-4, ☎/fax 0966/17643

Vă oferă din producție internă și import prin
MAGAZINUL UNIVERSAL

ARADUL

ÎNCĂLȚĂMINTE
CONFECȚII FEMEI,
BĂRBAȚI, COPII
JUCĂRII
PAPETĂRIE

ELECTROCASNICE
MOULINEX
ZASS
BOSCH

COMPUTERE
CONSUMABILE
RADIOCASETIFOANE
VIDEOCASETIFOANE
TV COLOR

MAGAZINUL UNIVERSAL ARADUL VINDE UN VAST SORTIMENT DE :

STOFE ȘI ȚESĂTURI
COVOARE ȘI MOCHETE
MERCERIE ȘI MAROCHINĂRIE

**FOTOGRAFII
COLOR!**

Evenimente
familiare, publicitare,
fotorepotaje!
Adresați-vă la

BAZAR IULIA
str. Lucian Blaga nr. 3
sau tel. 17343

CAMPIONATUL JUDEȚEAN DE FOTBAL NE-A RĂMAS DATOR

La jumătatea turului campionatului județean de fotbal se cuvine a face o analiză a situației ierarhice apărute până acum, la toate nivelele lui valorice. Firesc este să începem cu Divizia C, grupă valorică superioară care cuprinde în componența sa echipele cele mai bine cotate la nivel județean. Neobișnuiți cu această denumire de „divizie”, sîntem adeseori tentați să spunem „campionatul județean” sau mai simplu, „județ”. Putem afirma cu certitudine că valoarea categoriei „județ I” sau „Onoare” nu a fost cu nimic inferioară acestei răsunătoare „Divizii C”. Și atunci ca și acum, această categorie a fost coordonată de către o comisie județeană. Numai că unii oameni s-au gândit că printr-o denumire mai răsunătoare vor ridica și valoarea fotbalului județean la nivelul fostei Divizii C (Actualmente, Divizia B).

Pînă în prezent, în această categorie trenea impusă de elevii antrenorului Marius Drăgucean este sufocantă. Ei obțin 94% din totalul punctelor puse în joc iar golaverajul este edificator pentru o echipă cu ambițiile domnului Dan Gabriel Boric. Deci WEST PETROMPECICA, cu cele 7 puncte aduse de afară, se situează în fruntea clasamentului cu șanse reale de a candida la titlul de campioană județeană. Dar pînă atunci, multe se mai pot întîmpla.

INDAGRARA luptă pe două fronturi: în primul rînd conducerea este preocupată de construirea unui frumos stadion în Bujac, iar în al doilea (dacă se poate, de ce nu?) de candidatura la primul loc în serie și dreptul de disputare a barajului pentru promovare.

CFR Arad pare să-și revină din amorțeală, antrenorul Ghiță punînd bazele unei echipe tinere și competitive, neuitînd probabil nivelul fotbalistic în care a fost angrenată această formație. AGROINDUSTRIAL Curtici mai are o zvîcnire de orgoliu pentru o fostă divizionară, dar asta este prea puțin. FC Ineu este formația de la care se aștepta cel mai mult

în această ediție de campionat. Prin unificarea celor trei cluburi din Ineu se putea forma o echipă competitivă, care să candideze la promovare. În continuare, ordinea clasamentului este stabilită de echipe cu care eram obișnuiți să fie pe la mijlocul ierarhiei. În partea inferioară, surprinde poziția echipei GLORIA Arad, pe care nu eram obișnuiți să o vedem așa de jos. Or fi îmbătrînit jucătorii lui Bora? Eu totuși cred că este vorba de un accident și că această echipă se va reabilita în viitorul apropiat. BLĂNARUL, care în campionatul trecut numai datorită norocului a supraviețuit, se vede și acum într-o poziție nu prea roză. Patroane, s-a terminat... benzina? Nou promovată TELECOM se zbate în ape tulburi, cu toate că pe terenul din Micălaca nu este inundație. Plutonul este încheiat de VOINȚA Macea, o nouă... ICRTI care pînă în prezent a reușit să marcheze un gol și poate, pînă la sfîrșitul campionatului, o să mai câștige chiar un punct sau două.

Următorul eșalon valoric îl reprezintă categoria ONOARE, împărțită în două serii, destul de firave. În prima serie, lupta pentru promovare se poartă între Neudorf, Tricoul Roșu, Zăbrani și, de ce nu, Victoria Ceasuri. Fiecare echipă are șanse egale pentru candidatura la șefia clasamentului. Totul depinde de culise și de experiența organizatorilor, care pe lângă fotbal...

În seria a doua, grupul candidatelor la promovare este mai mare și mai compact. Atît Măderat, Șepreș, Satu Nou cît și Beliu și Șiria luptă de la egal la egal pentru atingerea scopului propus. Numai că...deznodămîntul depinde și de tăria lichidului vital produs de furnalele comunale. Așa că, gîndiți-vă să investiți ceva ca la anul să nu retrogradați, dacă nu aveți echipă.

Furtunosul campionat județean se încheie cu categoria PROMOȚIE, împărțită în două serii bogate, a numai 7-8 echipe, care spre final s-ar putea epuiza cu totul, datorită condițiilor minime impuse de AJF, deloc de neglijat pentru biete formări de la acest nivel. Aveți grijă, domnilor organizatori de la aceste formații, luați-vă pălăria și plecați prin sat, făcînd ohetă și adunați suma modică cerută de AJF (pentru a se putea autoremunera), că altfel pățiți ca și cei de anul trecut, cînd într-o categorie au mai rămas doar două echipe, celelalte neconformîndu-se cerințelor.

FLORIN ȘERBU

ÎNTR-UN MECI PLIN DE AVÎNT

ASTRA ARAD - AVÎNTUL REGHIN 1-0 (1-0)

Vagonarii au practicat un joc peste condiția lor din clasament

*Stadionul : CFR Arad * Timp : frumos * Spectatori : aproximativ 250 * Au arbitrat: Gelu Toderic (Ștei) la centru, ajutat la cele două tușe de Ioan Pirtea și Remus Iacob (ambî din Oradea) * ASTRA Arad: Sim, Porumb, Barna, Teacă, Voinea, Bodea, Bugariu, Iancu (min.85 Erdel), Volocar (min.69 Păntea), Boloș, Nini*
Antrenori : Gr.Bora și D.Cura.
* AVINTUL Reghin: Beianu, Doșan, Varodl, Mircea, Lazăr, Szocs, Eneedy, Gabor (min.83 Suciu), Săndulescu, Nagy, Mărcuș (min.35 Pușcaș)
Antrenori: V.Cloată și D.Lazăr.
Cartonașe galbene : Gabor (min.41).
A înscris : Bugariu (min.16).

Poziția precară a ASTREI în clasament, i-a obligat pe jucătorii ei să nu accepte decît varianta victoriei. Poate tocmai din cauza acestei încălcări emoționale, debutul înfîlîrii aparține, oarecum, oaspeților, care profită în min.3 și 4 de indecizia defensivei gazdelor și a bîlbîielilor portarului Sim, ameninșînd cu deschiderea scorului. Nu a fost gol, cum nu avea să se întîmple nici în min.7, cînd Mărcuș ratează o nouă mare ocazie, trîgînd slab și imprecis dintr-o bună poziție.

Odată cu scurgerea timpului, elevii lui Bora echilibrează jocul și prima ocazie a ASTREI, prin Nini, declanșează o serie de atacuri. Ele aveau să se materializeze în min.16, cînd în urma unor țesături de pase în zona careului de 16 metri, mingea ajunge la Bugariu și șutul acestuia perforează plasa lui Beianu. Este 1-0 pentru ASTRA, care pare descătușată de miza jocului și se avîntă în continuare spre poarta Avîntului. Seria de atacuri ce au urmat, s-au soldat doar cu alte ocazii de a înscrie, ocazii purtînd semnăturile lui Iancu (min.17) și Boloș (min.20), ultimul expediînd balonul la încheietura barelor.

Aproape de pauza meciului, jocul are o ușoară tendință de a se reechilibra, chiar dacă Iancu (min.30) și Volocar (min.33), sînt aproape de gol. În același timp, oaspeții forțează linia de atac, introducîndu-l pe Pușcaș în locul lui Mărcuș care a avut pînă atunci o evoluție ștearsă. Pînă la sfîrșitul primelor 45 de minute, ar mai fi de consemnat doar cartonașul galben primit de Gabor pentru proteste și o altă ocazie irosită de Bugariu, care are o execuție spectaculoasă, dar voleul său trece ra-yant peste transversală.

Debutul celei de-a doua reprize consemnează o uriașă ocazie a proaspăt intratului Pușcaș, care în min.49 scapă de cerberii ASTREI, pătrunde impetuos în careul de 16 metri, însă alege soluția șutului pe colțul scurt și balonul trece pe lângă bară. A fost cea mai mare ocazie a oaspeților, ocazie care a redus la tăcere galeria vagonarilor, la fel ca și în min.55, cînd Gabor testează vigilența lui Sim, dar fără efect pe tabela de marcaj. ASTRA răspunde provocării prin Nini care țutează în portarul Beianu în min. 65 și Bugariu, care în min. 66, reia de la numai 6 m, peste poartă. Intrarea lui Pantea înviorează atacurile gazdelor care se apropie periculos de poarta oaspeților. Nini în min.73, Iancu în min.75 și din nou Iancu în min.78 sînt la un pas de cel de-al doilea gol, care refuză să intre în istorie.

Odată cu scurgerea timpului, oaspeții dau o replică tot mai slabă, astfel că fluierul final îi găsește pe vagonari în jumătatea adversă, conservînd un avantaj minim, dar pe deplin meritat, rezultat care le mai aduce două puncte în acest război al speranței supraviețuirii.

JULIU PARVULESCU

Colectiv redacțional : ADRIAN IOANĂȘ (Director)
SORIN TROCAN (Redactor șef), DELIA BRAD (Secretar de redacție)
BUJOR BUDA, HUGO HAUPTMANN, DAN PÂRVULESCU (Colaboratori permanenți)
ROMANA DĂNILĂ, NICOLAE EBERLEIN (Fotoreporteri)
Editor: S.C.ȘTIREA S.R.L. ARAD Bd. Revoluției nr. 71 tel. / fax 20980
Tehnoredactare computerizată SC LEXIMIS SRL tel. 14549 fax 23165

CRAINICI REPORTERI LA ...ARAD

Radioul și Televiziunea sînt mijloacele de comunicare cele mai operative. Prin transmisiile directe ascultătorul și telespectatorul sînt informați direct despre anumite evenimente. Transmisiile sportive sînt mult gustate de o mare masă de ascultători și telespectatori.

Am vorbit despre UTA și transmisiile ei la televiziune, bineînțeles doar o parte din ele. În cele ce urmează vreau să scriu despre prezența radioului pe stadionul din Arad.

Încă de la darea lui în funcțiune, inaugurarea celui mai frumos stadion din țară (1 septembrie 1946) Radiodifuziunea a fost prezentă prin comentatorul ei Emanuel Valeriu. Jucau ITA și CIOCANUL BUCUREȘTI. Doar un gol a fost, cel marcat de Iosif Pecsovski, în minutul 79, cu o lovitură de cap bine plasată.

Acesta a fost începutul. În decursul anilor au pășit pe stadionul din Arad crainici și comentatori care au „făcut” frumoasă carieră, nume care au devenit adevărate vedete ale microfonului sau ale scrisului. Să amintim cîteva:

RADU URZICEAU și astăzi unul dintre redactorii de bază ai „Gazetei sporturilor”.
ION GHITULESCU, unul dintre directorii de azi ai radioului, ziarist la revista „Fotbal”.
VICTOR TUDOR POPA, un personaj agreat de o mare masă de ascultători pentru „originalitatea” transmisiilor, regretat de multă lume la dispariția prematură dintre cei vii, regizor la Teatrul Național din Cluj, la Teatrul de Stat din Arad sau la Teatrul Național din Tirgu-Mureș.

IOAN MUREȘAN un alt comentator dispărut din păcate prematur, original și el în transmisie.

ARISTIDE BUHOIU „bănățean” de la Lugoj, cunoscut de la Televiziune pentru „Drumuri europene” care s-au oprit în America și pentru „Pecsovski-campionul fair-playului”.

PETRE PETRIȘOR redactor și realizator de emisiuni sportive la Radio Timișoara a fost prezent la multe din jocurile UTA-ei din anii 1965, 1966, 1967, 1968, 1969.

NICOLAE SECOȘAN a preluat ștabela de la Petre Petrișor fiind crainicul-reporter care a comentat cele mai multe jocuri ale UTA-ei de la Arad.

Cu diverse ocazii, meciuri oficiale în cadrul cupelor europene au fost prezenți la Arad și SEBASTIAN DOMOZINA, directorul de astăzi al Studoului de Radio „Oltenia” Craiova, GRIGORE ILISEI, scriitor, director la Studioiul de Radio-Televiziune Iași, DAN VOICILA, redactor la Radio București, „doctorul” din Alexandria, DAN ȘTEFANESCU, TEODOR MATEESCU corespondent de la Cluj și redactor la Studioiul de Radio-Televiziune Cluj.

MIRCEA M. IONESCU fostul cronicar al „Sportului”, ajuns la New-York unde scrie la „Lumea sporturilor”, prezent la acel memorabil joc UTA- GLORIA BUZĂU.

CORNELIU MIHĂILESCU a fost și el prezent la Arad, în 1981. Corespondentul pentru Radio România- Actualități, născut la Focșani, prezent însă și în județele Galați și Brăila.

Odată cu revenirea UTA-ei pe prima scenă au fost prezenți crainici tineri cum ar fi ILIE DOBRE „vulcanicul Ilie”, NICOLAE CENAN- cel care la Cenaclul Flacăra imita pe toți crainicii-reporteri, DORU DINU GLĂVAN prezent în săli și bazine la gimnastică și natație, întotdeauna pe fugă de la Reșița.

A revenit și NICOLAE SECOȘAN și cine mai știe ce ne va rezerva viitorul, cine va mai poposi pe acest stadion de legendă.

Cele mai gustate transmisiuni au fost bineînțeles cele ale lui VICTOR TUDOR POPA, cele mai ghinioniste pentru UTA au fost cele ale lui DAN ȘTEFANESCU, pentru că întotdeauna a însoțit echipele Dinamo sau „U” Craiova care au obținut rezultate bune la Arad.

În centru atenției s-a situat MIRCEA M. IONESCU care a transmis aproape numai el repriza a doua a partidei UTA- GLORIA BUZĂU, Gheorghe Minoiu lăsîndu-i microfonul. A fost și este o amintire tristă pentru simpatizanții echipei textile.

Multe momente de bucurie și de tristețe au transmis cei menționați mai sus suporterilor echipei UTA, care nu s-au putut deplasa întotdeauna la stadion pentru a-și susține favoriții. Cei de la Stadion au fost „martori oculari” ascultînd însă de multe ori și tranzistorul.

IONEL MECHEȘU

ÎN ATENȚIA ASOCIAȚIILOR ȘI CLUBURILOR DE FOTBAL

În urma înfîlîriilor pe care le avem săptămînal cu A.J.F. Arad, am fost informați cu privire la un important comunicat al F.R.F.

În legătură cu, cumului de cartonașe galbene, se precizează că:

Art.175, punctul 1, litera d :” Evidența cartonașelor galbene se va ține separat pentru fiecare competiție oficială-campionat (Divizia națională), diviziile A,B,C, campionat județean și Cupa României. În această situație, cartonașele galbene nu se vor cumula de la campionat la cupă și invers.”

Aceasta este interpretarea corectă a Art.175, punctul 1, litera d, apărut în broșura cu modificările aduse Regulamentului de organizare a activității fotbalistice.

Toate cluburile și secțiile de fotbal vor ține evidența cartonașelor în spiritul prevederilor de mai sus.

JULIU PÂRVULESCU